

ΣΕΚΟΣ

σέκος, επίθ. [<ιταλ. secco (= ξηρός)], ξερός·

- *μένω σέκος*, **α.** λιποθυμώ: «του 'ρθε μια πέτρα στο κεφάλι κι έμεινε σέκος». **β.** σκοτώνομαι ακαριαία ή πεθαίνω απότομα: «έφαγε μια σφαίρα στην καρδιά κι έμεινε σέκος || εκεί που καθόμασταν και μιλούσαμε ήσυχα ήσυχα, έπαθε ένα καρμπινάτο έμφραγμα κι έμεινε σέκος». **γ.** μένω άναυδος, εμβρόντητος: «μόλις τον είδα μέσα στην καινούρια αυτοκινητάρα του, έμεινα σέκος»·

- *τον άφησα σέκο*, **α.** τον άφησα λιπόθυμο, ιδίως ύστερα από χτύπημα που του κατάφερα στο κεφάλι: «του 'δωσα μια με την καρέκλα στο κεφάλι και τον άφησα σέκο». **β.** τον σκότωσα ακαριαία ή έγινα αιτία να πεθάνει απότομα: «του 'ριξα μια σφαίρα στο κεφάλι και τον άφησα σέκο || έπαθε ένα καρμπινάτο έμφραγμα, που τον άφησε σέκο». **γ.** τον άφησα άναυδο, εμβρόντητο: «μόλις του 'δωσα χωρίς δεύτερη κουβέντα τα λεφτά που μου ζήτησε, τον άφησα σέκο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας